

**UCHWAŁA NR 185/XXVII/2025
RADY GMINY STAROŻREBY
z dnia 17 listopada 2025 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 1 października 2025 r. dotyczącej działalności
Wójta Gminy Staroźreby**

Na podstawie art. 229 pkt 3 w zw. z art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), a także art. 128 w zw. z art. 239e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 1 października 2025 r. wniesionej przez pełnomocnika Skarżącego Patryka Sadowskiego do biura Rady Gminy Staroźreby uznaje się skargę dotyczącą działalności Wójta Gminy Staroźreby - za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Staroźreby do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi wraz z uzasadnieniem.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Staroźreby.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 1 października 2025 r. (wpływ do biura rady w dniu 1 października 2025 r.) Pan Tadeusz Sadowski jako Pełnomocnik Skarżącego Patryka Sadowskiego złożył skargę do Rady Gminy Staroźreby dotyczącą działalności Wójta Gminy Staroźreby (dalej jako „Skarga”).

Zgodnie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest Rada Gminy Staroźreby przy pomocy Komisji skarg, wniosków i petycji. W związku z powyższym przedmiotowa skarga została przekazana do rozpatrzenia przez Komisję skarg, wniosków i petycji.

W dniu 13 października 2025 r. skarga została rozpatrzona przez właściwą do jej rozpatrzenia Komisję skarg, wniosków i petycji.

Po zapoznaniu się z treścią przedmiotowej skargi Komisja skarg, wniosków i petycji stwierdza, że decyzja Wójta Gminy Staroźreby z dnia 04.11.2024 r. znak: RR.GO.3137.2.46.2022/2023/2024 (dalej jako „**Decyzja Wójta**”) jako ostateczna podlegała wykonaniu.

Zgodnie z art. 128 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (dalej także jako „Ustawa”) *„Decyzje, od których nie służy odwołanie w postępowaniu podatkowym, są ostateczne. Uchylenie lub zmiana tych decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania mogą nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie oraz w ustawach podatkowych”*. Natomiast, jak stanowi art. 239e Ustawy *„Decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba że wstrzymano jej wykonanie”*.

Należy zaznaczyć, że po wydaniu w dniu 30 stycznia 2025 r. decyzji przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku znak: 4100.262.2024 (dalej jako „**Decyzja SKO**”), Decyzja Wójta stała się decyzją ostateczną, tym samym nie było podstaw do wstrzymania wykonania ww. decyzji. Zatem, wniesienie przez Skarżącego skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na Decyzję SKO, nie niweczy przymiotu ostateczności Decyzji Wójta Gminy Staroźreby i jej wykonalności.

Podjęte przez Wójta Gminy Staroźreby czynności były prawidłowe i miały oparcie w przepisach obowiązującego prawa. Powyższe potwierdzają poglądy prezentowane w doktrynie *„Należy wskazać, iż z treści art. 239e OrdPU nie wynika obowiązek wstrzymania wykonania decyzji ostatecznej w wyniku wniesienia na nią skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego (wyr. WSA w Gliwicach z 11.1.2022 r., I SA/Gl 1276/21, Legalis). Innymi słowy, skarga do WSA na decyzję ostateczną nie niweczy przymiotu ostateczności decyzji i jej wykonalności. Ponadto w orzecznictwie ugruntował się pogląd, w myśl którego nie można wymagać od wierzyciela, by ten wstrzymał się z egzekucją wierzytelności, wynikającej z decyzji ostatecznej przez czas, w jakim podatnik zachowuje prawo do wniesienia skargi na tę decyzję do sądu administracyjnego (wyr. WSA w Lublinie z 29.4.2020 r., I SA/Lu 88/20, Legalis). Odmienny pogląd należy uznać za błędny i sprzeczny z art. 239e OrdPU i art. 6 EgzAdmU, które to obligują organy podatkowe do prowadzenia postępowania egzekucyjnego, na podstawie decyzji nadającej się do wykonania. (...)” (Art. 239e OrdPU red. Mariański 2023, wyd. 2/Konrad Dura, Adam Mariański)*, jak również orzecznictwo, w tym wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 września 2020r. wydanego w sprawie rozpoznawanej pod sygn. akt I SA/Go 230/20 *„Decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba że wstrzymano jej wykonanie. Powołana regulacja*

wyraża zasadę wykonalności decyzji ostatecznej i oznacza, że właściwy organ może skutecznie egzekwować wydaną decyzję, gdy jest ona ostateczna, o ile nie wstrzymano jej wykonania. Konsekwencją tej regulacji prawnej jest to, że fakt wniesienia skargi na taką decyzję do sądu administracyjnego nie niweczy przymiotu ostateczności decyzji i jej wykonalności. Jedynie wydanie postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji, czy to przez organ podatkowy czy też sąd administracyjny, dawałoby podstawę do odstąpienia od wykonania decyzji ostatecznej. W przedmiotowej sprawie wstrzymanie wykonania decyzji jednak nie nastąpiło. To zaś oznacza, że ww. decyzja ostateczna podlegała wykonaniu, a fakt wniesienia na nią skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, a następnie skargi kasacyjnej od wyroku Sądu I instancji, nie ma znaczenia dla jej wykonalności".

Komisja skarg, wniosków i petycji nie stwierdziła, aby działania organu były sprzeczne z przepisami prawa.

W związku z powyższym, skarga dotycząca działalności Wójta Gminy Staroźreby polegającej na wykonaniu Decyzji Wójta w konsekwencji czego Naczelnik Urzędu Skarbowego w Płocku dokonał zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego została jednogłośnie uznana przez Komisję Skarg, wniosków i petycji na posiedzeniu w dniu 13 października 2025 r. jako bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe, podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.